

til at udrede 900 000 Kr., saaledes at den reelle Besparelse for Statskassen med et rundt Tal vil blive 4 Mill. Kr., og man foreslaar derfor, at dette Beløb overføres til Kommunerne til kommunale Foranstaltninger i de to Maaneder, indtil Statsreguleringen kan finde Sted, saaledes at det Maksimumsbeløb, som Kommunerne faar Ret til at benytte, sættes til 10,60 Kr. pr. Indbygger i de 3 Kvartaler fra Juli 1918 til 31. Marts 1919.

Om den anden Del af Lovforslaget, de kommunale Dyrtidsforanstaltninger, er der ikke opnaaet Enighed. Flertallet i Udvalget maa fastholde det Princip, som baade Lovforslaget og den nugældende Lov bygger paa, at de kommunale Foranstaltninger maa træffes efter Kommunernes frie Skøn, og at Refusionen til disse kommunale Foranstaltninger maa være ens, altsaa udredes med $\frac{2}{3}$, og i saa Henseende stiller Ministeren et Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har tiltraadt.

Udvalget har ønsket at sige med Hensyn til de kommunale Foranstaltninger, at hvor Kommunerne foretager Foranstaltninger efter Rabatmærkesystemet til Fordel for en begrænset Del af Beboerne, bør Hjælpen ydes uden Ansøgning og saaledes, at Hjælpen ikke gøres afhængig af andet end dette, at de paagældendes Indtægt ligger under en bestemt fastsat Størrelse.

Jeg skal derefter gøre Rede for Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag. Det foreslaas at indsætte en ny § 1, som omhandler Statsreguleringen, og hvis Indhold jeg allerede har omtalt. Dernæst foreslaas der under Nr. 3 af Ministeren med Tiltrædelse af Flertallet en ny § 2, hvorefter Kommunalbestyrelserne uden Samtykke fra højere Myndighed kan træffe saadanne Dyrtidsforanstaltninger, som har haft Hjemmel i de hidtil gældende Love. Det er det saakaldte § 2-Princip, der er fastholdt i disse faa Linier. Endvidere indeholder Paragraffen den Bestemmelse, at Kommunerne kan nedsætte Brændselsprisen med 9 Kr. pr. Indbygger med fuld Statsrefusion, dog saaledes, at Kommunalbestyrelsen fastsætter et vist Kvantum, hvortil Nedsættelse af Prisen kan ydes, og at Nedsættelsen ikke overskrider $\frac{1}{3}$ af Beløbet, d. v. s. efter Maksimalpriserne med tilladte Omkostninger for dette Kvantum. Derved er der fastsat en naturlig Begrænsning, saa at det Tilfælde, der har været Tale om, ikke kan indtræffe, at man eventuelt kunde faa Betaling for at skære Tørv i sin egen Mose. — Herudover tillader Paragraffen Kommunerne at træffe Foranstalt-

ninger til et Maksimumsbeløb af 10,60 Kr. pr. Indbygger, idet der tilføjes, at hvad der ikke er benyttet i April Kvartal, altsaa i Henhold til den nugældende Dyrtidslov, kan anvendes i den følgende Tid ud over de 10,60 Kr. pr. Indbygger, og ligeledes, at hvis man ikke anvender de 9 Kr. til Brændsel, maa man anvende det resterende Beløb til almindelige Dyrtidsforanstaltninger. — Endelig fastsætter Paragraffen, at Statsrefusionen bliver ens, uanset paa hvad Maade Kommunerne træffer Dyrtidsforanstaltninger, og at den da bliver $\frac{2}{3}$. — Disse to Paragraffer bliver altsaa Lovforslagets Hovedparagraffer, idet § 1 handler om den almindelige Statsregulering og § 2 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, Prisregulering eller Pengehjælp.

Under Nr. 6 b. stiller Flertallet et Forslag, som kun indeholder en formel Ændring til § 2, en Følge af, at § 1 nu kun omhandler Statsreguleringen, Regulering for alle, medens de kommunale Foranstaltninger omtales i en selvstændig Paragraf, § 2.

Under Nr. 7 foreslaar Udvalget, at § 3, som omhandler de amtskommunale Dyrtidsforanstaltninger, udgaar. Det har vist sig, at der ikke i synderlig Udstrækning er foretaget amtskommunale Prisreguleringsforanstaltninger, og da der nu bliver et forholdsvis stort Beløb til Statsregulering, finder man, at Amtskommunernes Prisreguleringsforanstaltninger ikke er saa paakrævede som tidligere. Udvalget er derfor enig om at foreslaa, at denne Paragraf udgaar.

Til § 5 stiller Udvalget under Nr. 8, 9 og 10 nogle Ændringsforslag, som er af ren formel og redaktionel Karakter. Og til § 6 stiller Udvalget under Nr. 11, 12, 13 og 14 Ændringsforslag, ligeledes af rent formel og redaktionel Karakter.

Til § 8 stiller Flertallet under Nr. 1 Ændringsforslag Nr. 16, der gaar ud paa at fritage Formuer under 10 000 Kr. for Tillægsskat. Efter en Samtale, jeg har haft med Ordføreren for det konservative Folkeparti, kan jeg sige, at dette Parti ogsaa kan tiltræde dette Ændringsforslag, hvilket ikke fremgaar af Betænkningen. Endvidere stiller Flertallet under Nr. 3 Ændringsforslag Nr. 21 om, at militære Embedsmænd ikke skal være fritagne for Tillægsskat. Jeg skal ikke motivere det nærmere, men kun sige, at vi finder ikke, der er nogen rimelig Grund til at fritage militære Embedsmænd for Tillægsskat, da deres almindelige Skatteprivilegium ikke berøres heraf, og da de i øv-